

[Kofod-Svendsen]

(Dagsordensforslag nr. D 9).

Formanden:

Det er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jytte Hilden (S):

Jeg må indrømme, at jeg undrer mig i mit stille sind over, at vi nu skal have en ny ældredebat netop midt i finanslovs-kulleren, 3 år efter at vi debatterede en ældrepakke, og 2 år efter at vi har fremskyndet løsningen af en række samspilsproblemer for pensionister.

Ældreområdet er faktisk et meget veldokumenteret område, så jeg vil godt starte med at spørge Kristeligt Folkeparti her og nu og direkte, om partiet lægger op til, at der skal flere penge på bordet til pensionisterne, eller hvad meningen egentlig er. Er det organisationen Ældre Sagen, der har skrevet dagens tekst, ligesom den også i et brev i dag til os har lavet et kommissorium for en kommission?

Socialdemokratiet er i dette samfund garant for den velfærd, som ældre har opnået. Det at blive gammel er ikke ensbetydende med at blive fattig. Det er netop et af velfærdssamfundets to kolossale goder. Det andet er det nye familiemønster med kvindernes ligestilling.

Det er ikke nogen hemmelighed, at en arbejdsmarkedspension for os er en vægtig brik i dette spil. Den virker bare ikke på dagens gamle.

Derfor skal det slås fast, at vi vil fastholde reguleringen af efterløn, af sociale pensioner og lignende, det, vi med et frygtelig langt ord normalt kalder overførselsindkomster, helt i overensstemmelse med den dagsorden, som et stort flertal i Folketinget vedtog i maj i år. Når det er sagt, vil jeg gerne indrømme, at ældreområdet er både uigennemsigtigt, uoverskueligt og dermed uretfærdigt.

Millimeterordninger giver nemlig kilometerbrede forskelle. Det, som ingen kan se igennem, virker ikke. Det vil sige, at enhver trussel om ændringer vækker uro blandt ældre mennesker, og det, vi trænger til, er ro på området og lange, seje træk med perspektiver, der er socialt afbalancerede.

Det vil være at snyde på vægten, hvis vi nu og her ved den kommende finanslov beslutter ændringer og så imens snakker ud i den blå luft, at

vi vil gøre noget på ældreområdet. Derfor kommer forespørgselsstillerne ikke udenom også at diskutere dagens politik. Især er det galt med regeringens finanslov med ændringer på boligområdet. Det vil ramme mange ældre voldsomt og tilfældigt. Det må af bordet efter vor mening.

Hvis hr. Kofod-Svendsen i denne debat vil love, at sådanne forslag vil han og hans parti ikke medvirke til, kan der da også komme noget godt ud af debatten i dag, men vi kan altså ikke nøjes med at love et eller andet på sigt; det gælder også ældres hverdag her og nu. Det er heller ikke ukendt for dette Folketing, at Socialdemokratiet har talt om et skatteloft for pensionisterne.

I forespørgslen nævnes spørgsmålet om diskrimination af ægteskabet. Der er såmænd en historisk forklaring på, hvorfor enlige har dobbelt personfradrag, mens samgifte pensionister kun får et fradrag hver.

Begrundelsen var i sin tid, at når den ene ægtefælle døde, skulle den anden ikke rammes hårdt. Men naturligvis er en sådan regel egentlig uegnet i en tid, hvor mange pensionistægter par bor dør om dør med to samboende ugifte pensionister.

Dyneløfteri egner sig ikke til at klare den situation. Vi ønsker heller ikke at tage fra de enlige og give til dem, der er gift, men derfra og så til at sige, at nu skal vi udjævne forskellene fuldstændigt, er der da også et langt skridt; det tror vi heller ikke på. Det vil koste 4.000 mio. kr. eller det, som andre kalder 4 mia. kr. Det til-siger rigets finanser os ikke at gøre.

Det, der er brug for, er langsigtede, socialt afbalancerede løsninger. Vi kan ikke ændre tingene pludseligt.

Men ældrepolitik er andet og mere end et spørgsmål om de mange kontante udbetalinger. Debatten om kroner og takster og procenter bør i langt højere grad afløses af en indholdsdiskussion. Hvordan får ældre et godt liv i deres tredje livsafsnit?

Dér er det også et spørgsmål om den hjælp og den støtte, som vi tilbyder den enkelte ældre ved sygdom, ved handicap, ved almindelig svagelighed, ved ensomhed.

Trusler om dramatiske nedskæringer i den offentlige sektor rimer meget dårligt med om-tanke for ældre og deres liv. Offentligt ansatte er bl.a. plejehjemsassistenter, sygeplejersker, hjemmehjælpere. Netop de offentligt ansatte,